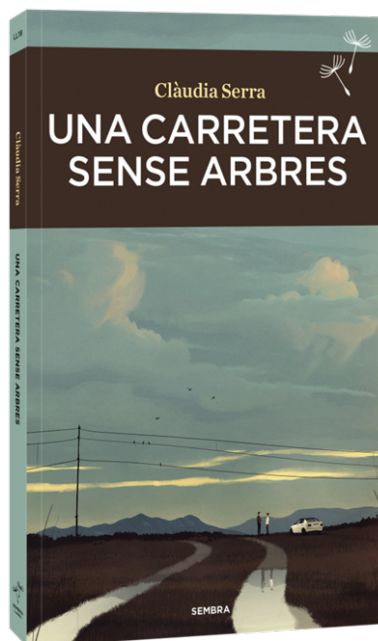

El buit, el silenci i el pes de la responsabilitat

Autoria: Clàudia Serra
 Títol: *Una Carretera sense arbres*
 Editorial: Sembra Llibres, València, 2024
 72 pàgines

Clàudia Serra, dramaturga i crítica teatral nascuda a Alacant el 1996, és, ja, una veu consolidada dins la nova dramaturgia catalana. Des de les seves primeres obres, *Zoôn Politikón* (2014) i *Evast* (2015), ambdues premiades als guardons de la Universitat de València, fins a *Un estiu* (2023), que li va valer el Premi Ciutat de Castelló, Serra ha desenvolupat una trajectòria marcada per l'anàlisi constant de la condició humana i de les estructures socials. En aquesta sentit, *Una carretera sense arbres* (2023) és una obra que exemplifica les seves inquietuds més recurrents. El text, tan incòmode com necessari, va carregat d'un simbolisme explosiu i d'una gran capacitat introspectiva.

En *Una carretera sense arbres*, Serra presenta una situació aparentment senzilla: Isabel i Gerard, dos professors d'Art Dramàtic, es troben atrapats en una carretera deserta i envoltada de camps d'arròs després que el seu cotxe s'avarïi. L'escenari, descrit amb precisió i austeritat, es converteix en una metàfora del buit emocional i del

desemparament moral dels protagonistes. El títol no és casual, la carretera, sense cap arbre a la vista, és un espai liminal, fora del temps i de les estructures socials que obligarà els personatges principals a enfrontar-se a les pròpies contradiccions. És un lloc de confrontació, on no hi ha escapatòria ni distraccions que els permetin evitar els seus conflictes interiors. I és que, a mesura que avança l'acció, el lector descobreix que la relació entre els dos personatges va molt més enllà de l'àmbit professional. Gerard és un professor carismàtic però manipulador, algú que ha utilitzat la seva posició d'autoritat per exercir un control subtil sobre els seus alumnes i col·legues. Isabel, al seu torn, representa una figura ambivalent, víctima de les circumstàncies, però també còmplice, en certa manera, dels abusos que denuncia.

En efecte, Clàudia Serra aborda temàtiques d'una gran vigència: l'abús de poder, la passivitat còmplice i les responsabilitats individuals i col·lectives. I no només denuncia l'existència d'aquestes dinàmiques en l'àmbit acadèmic, sinó que també analitza com es perpetuen les estructures a causa dels silencis i les complicitats. Tot això ho aconsegueix a través de diàlegs carregats de tensió i subtext. Els personatges es veuen completament atrapats en una xarxa de dependències emocionals i professionals que els impedeix trencar amb els rols que han assumit. D'aquesta manera, el lector és testimoni d'un intensíssim duel dialèctic que desplaça el poder constantment d'un personatge a l'altre.

Una de les grans virtuts de l'autora és la capacitat per utilitzar el llenguatge teatral amb una precisió quirúrgica. A *Una carretera sense arbres*, cada paraula i cada pausa tenen un pes específic i es construeix un ritme que manté el lector en un estat de tensió constant, en un estat d'alerta. Els diàlegs són directes, contundents i incisius. Alhora, però, deixen espai per a la reflexió i per a les interpretacions. *Una carretera sense arbres* és molt més que una obra teatral: és una reflexió profunda i necessària sobre les estructures de poder i la responsabilitat individual.

Tampoc no ofereix respostes fàcils ni conclusions tancades. De la mateixa manera que feia Joan Fuster amb els seus papers i aforismes, Serra prefereix induir al dubte, plantejar preguntes incòmodes que conviden el lector a replantejar-se les seves pròpies creences sobre la moralitat. Perquè la carretera sense arbres, és a dir, l'espai hostil i silenciós, no només és un reflex dels personatges, sinó també de la societat que els

envolta. Una societat que sovint prefereix mirar cap a una altra banda davant les injustícies i que perpetua la violència com a element sistèmic

Amb una escriptura precisa i plena de matisos, l'autora aconsegueix crear un text que captiva el lector des de la primera pàgina i el manté immers en una atmosfera densa i carregada de tensió fins al final. L'obra, de retruc, consolida Clàudia Serra com una de les dramaturgues més prometedores de la literatura catalana i reafirma el seu compromís amb una escriptura crítica i profundament humana. *Una carretera sense arbres* és una peça imprescindible per a aquells que busquin un teatre intel·ligent, profund i capaç de qüestionar les estructures socials i les dinàmiques de poder que s'hi entreteixen.

Blanca Garcia-Oliver Canet